

N:o 54.

Af herr **A. Jönsson** i Mårarp, om ändring i § 34 mom. 2 af
af bränvinsförsäljningsförordningen.

Krediten kan med skäl anses som en af de viktigaste faktorer för ett samhälles lif och verksamhet. Missbrukad kredit medför undergång för såväl samhälle som individ. De som använda krediten som medel att dermed förskaffa sig rusdrycker till förtäring ensamt eller i sällskap visa dermed tydligt, att de sannolikt förr eller senare ruinera icke blott sig sjelfva, utan ofta äfven dem som bidragit att stärka deras kredit. Den dagliga erfarenheten gifver otaliga bevis på att så är förhållandet.

Menniskovännen ser med vemod och grämlse, att massor af kärll och lådor, innehållande rusdrycker, anlända till våra jernvägsstationer, för att afhemtas af fattiga hemmansegare, torpare, handverkare med flere, som minst af allt behöfva en dylik vara, och ofta är en icke obetydlig del af försändelserna utlemnad på kredit. Betalningsdagen låter icke vänta på sig; men nya ekonomiska tillgångar hade uteblifvit, de gamla voro ännu mer försämrade, och då måste ofta de nödvändigaste lösören omsättas i penningar för att undvika lagsökning.

Den bestämmelsen, som fans i Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 29 maj 1885 och som stadgade att betalning för bränvin som vid minuthandel blifvit utborgad till mindre belopp än tre li-

ter icke kunde utsökas, visade snart, att den icke medförde åsyftad verkan att förekomma kreditens missbruk. Den nu gällande Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 31 december 1891 stadgar, att betalning för bränvin, utborgadt vid minuthandel till mindre belopp än tjugu liter, icke kan utsökas. Men äfven detta belopp har visat sig vara allt för lågt, då icke sällan reqvirenten anser sig kunna våga att ensamt ega och konsumera detta belopp, och vill han dela med sig, finner han vanligtvis alltid någon eller några, som i all tysthet och utan fruktan för att kunna öfverbevisas öfverenskomma om s. k. salning. Enligt mitt förmenande borde det literbelopp af bränvin, för hvilket betalning icke kan utsökas, betydligt höjas, emedan genom en sådan åtgärd skulle bränvinskonsumentens kredit betydligt inskränkas, svårigheten att anskaffa och dölja ett behöfligt större flertal deltagare i salning blifva större, och nykterhetsaken befrämjas derigenom att ett bättre skydd bereddes sådana individer, som af sin olycksbringande passion för rusdrycker tvingas att för erhållande af sådana draga vaxel på framtiden. De, som kunna betala sin requisition kontant, hade ingen olägenhet af lagförändringen, de, som ville och kunde betala sin iråkade krogskuld, vore dertill oförhindrade, men lagsökningshotet vore borta, sprithandlande och deras agenter manade till mera försigtighet, samt rusdryckers påtrugande i de mindre beloppen under erbjudande af kreditens fördel långt mindre användbart.

På grund af hvad jag anfört vågar jag vördsamt föreslå,

att uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spritdrycker, gifven den 31 december 1891, § 34 mom. 2 nuvarande beloppet tjugu liter höjes till femtio liter.

Skulle det utskott, som kommer att behandla denna motion, finna, att det föreslagna beloppet femtio liter borde utbytas mot ett annat belopp, som enligt utskottets åsigt vore för syftets vinnande mera lämpligt, ege utskottet dertill frihet.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 januari 1894.

A. G. Jönsson.

Riksdagsman för Kronobergs län.